

Wandeling Verdwenen Moorsele

Moorsele
975 JAAR

www.moorsele975.be

Wandeling ‘Verdwenen Moorsele’

In het kader van het feestjaar ‘Moorsele975’

Copyright © 2022

Wibilinga vzw Moorsele & Wevelgem

Auteur: Lothair Vanoverbeke

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

v.u.: Didier Stragier, Goedendagstraat 21, 8560 Wevelgem

DE PLATSE

HERENHUIS DE GEEST

Het huis werd gebouwd in het laatste kwartaal van de 19de eeuw in het zuidelijk deel van de kasteeltuyn, tussen de kerk en het kasteel. Het zou in 1958 voor enkele jaren het voorlopige gemeentehuis worden.

De gemeentediensten verhuisden daarna naar de Wevelgemstraat, nr.1 (nu Warandestraat nr. 1). Het mooie herenhuis zou gesloopt worden om er het nieuwe gemeentehuis (1970) te plaatsen, dat op zijn beurt door een nieuw (*De Stekke*) vervangen werd.

HET GEMEENTEHUIS In oudere tijden sprak men over het Raetshuys, het Schepenhuis, het Sathuys. Dit van Moorsele bestond al in 1683 want men schreef over *“een casse daer briefven deser prochie Inne gesloten worden op schepen camere”*. Het gebouw stond langs de overzijde van de straat vlak vóór “De Kroone”. Behalve dat het dienst deed als gemeentehuis was het ook herberg met als naam *“Gemeentehuis”*. De vrederechter kreeg er met zijn griffier ook een plaatsje. In 1958 werd het gebouw afgebroken en verhuisde het gemeentehuis een beetje noordwaarts waar een mooie villa wachtte.

HET POORTGEBOUW BIJ HET HERENHUIS Het herenhuis, dat nu deel uitmaakt van het RVT-huis, werd in de 18de eeuw gebouwd en staat nog stevig. De bijgebouwen zijn verdwenen, maar de afbraak maakte het centrum van Moorsele groter en lieflijker. In 1990 werd het laatste bijgebouw afgebroken.

Het poortgebouw dat dicht bij de straat stond, verborg het achterstaande huis en gaf het geheel een binnenkoer. Het was twee verdiepingen hoog en dus leidde een trap naar een bovenzaaltje dat later gebruikt werd om er een spreekavond, een film of een zangstonde te laten doorgaan. Bij de afbraak van het poortgebouw werden een paar nevenstaande huizen, ook mee weggeveegd en bleef een groot stuk grond vrij om er een voortuin van te maken. Het werd een onderdeel van de herinrichting van het centrum van Moorsele dat in juni 2018 plechtig heropend werd.

HET EERSTE SCHOOLGEBOUW

Wanneer in Moorsele voor de eerste keer onderwijs verstrekt werd, is moeilijk te achterhalen. Maar dat er onderwijs gegeven werd, is duidelijk – maar daarom nog niet in een *schoolgebouw*.

Voor de 17de eeuw zijn meerdere namen bekend van schoolmeesters.

Pastoor Van Itersum stichtte in 1699 al wel zijn *Arme Schole* voor “twalf arme dogterkens”. Maar van een gebouw, bestemd om er school te geven, hebben we een getuigenis uit het midden van de 18de eeuw. In de *staat van goet* bij het overlijden van Nicolais Syx (een winkelier en kleine weversbaas) in 1728 lezen we dat hij een huis bezat *consisterende in* [bestaande uit] *twee woonsteden alsnu in usantie van* [in gebruik als] *schole ende backerie*. De schoolmeester heette in 1728 Michiel

Valcke. Hij moet er 60 pond huur voor betalen. Het lijkt hier blijkbaar om het *eerste schoolgebouw* te gaan. Deze Michiel Valcke was een belangrijke figuur, hij was ook deelsman (een soort notaris), hij was de schatbewaarder van de Arme Schole. Hij was ook betrokken bij het toneel, in 1729 ontving hij ter wille van onkosten bij de vertoning 6 pond. Als schoolmeester "tot het onderwysen de jonckheyt" kreeg hij in 1727 30 pond per jaar (dat is niet genoeg om van te leven, enkel misschien een tiende daarvan, maar de leerlingen moesten natuurlijk schoolgeld betalen).

DE SINT-MARTINUS-EN-SINT-CHRISTOFFELKERK

De huidige kerk, maar dan een zevental meter korter langs de westkant, dateert van ongeveer halweg de 16de eeuw. Wouter IV Vander Gracht en zijn vrouw Anna de Ligne mochten dan ook hun wapenschild op de zuidmuur aanbrengen. Op bijgaande foto zie je de ietwat kortere kerk. In 1910 heeft men de westkant 7,20 meter uitgelengd. Het portaal moest korter, er kwam noordwestelijk een doopkapel bij. Ook de oostkant van de kerk veranderde, er kwam een nieuwe sacristie. De baksteenvensters van de zijkoren werden vervangen door glas-in-lood ruiten. En binnenin werden de spitsbogen hersteld die in 1779 door rondbogen waren vervangen. Op 19 april 1937 werden de oude delen van onze kerk als “beschermd” erkend. Verz. Kerkarchief Moorseele

SALINUSPLAATS – VIJF CAFÉS

Links-“De Drie Koningen” Deze kroeg was wel de jongste van het groepje. Hij was er in elk geval in de Eerste Wereldoorlog, want de Duitsers verplichtten de waard het café te verbieden voor de soldaten, bevel dat telde voor het merendeel van de herbergen. Het hoekhuis aan de Overheulestraat en de Rozenstraat had het typische van alle cafés die op een straathoek gelegen waren, namelijk een afgeschuinde hoektravee. Op die manier was de toegang van uit de twee aanpalende straten te zien, wat de instap voor de klant vergemakkelijkte.

Rechts“Den Arend”, Caesar Gezellestraat, 1. Het café werd de eerste keer in een archiefbron vermeld in 1571 in de lijst van de XXste Penninck *“Joos Bonte over zyn huus ende erfve staende up ’t Sallinis ghenampt den Arendt wesende herberghe”*. In 1779 werd in alle bekende herbergen door de overheid meer uitleg gevraagd over de oorsprong van het café en daar wist de baas over te zeggen: *”dat hij niet en weet met wiens permissie de selve herberge is geerigeert geweest, maer dat hij heeft horen zeggen dat het eene herberge is vanden tijde van het nieuwe bouwene van de Kercke van Moorseele ...”*. Het café had lange tijd een bolletra achter het huis. Op 1 december 1947 hield het op als café.

't Oud Slachthuis kennen we alleen maar omdat de herberg in de Eerste Wereldoorlog, zoals zovele, het bordje "*Geschlossen*" droeg. Na de oorlog was zijn tijd voorbij en bleef slechts de naam nog lange tijd boven raam en deur. Nu is er een apotheek gevestigd.

"In Den Keizer" kreeg zijn uithangbord toen Napoleon keizer van Frankrijk was, dus bij het begin van de 19de eeuw. De herberg had bij de telling van 1779 nog geen toelating om drank te schenken, maar de waard, Jacobus Van Daele, bekende dat hij dit al een paar jaren deed. De man was al gestorven in 1882, en kort nadien stortte een deel van de brouwerij in. De fundering bleek niet stevig genoeg. Alles werd hersteld en blijktbaar op steviger basis. In de eerste helft van de 20ste eeuw werd er op de bovenverdieping nogal wat afgedanst en gezongen en tijdens de Tweede Wereldoorlog werd beneden in een bijgebouw soep gemaakt voor Winterhulp. In 1971 kocht de gemeente het pand, het werd afgebroken en in de plaats kwam een parkeerplaats omzoomd door struiken en bomen.

DE ZILVERLINDE BIJ DE KERK

Ze heet in het Latijn: *tilia cordata*. In het jaar 1930 werd honderd jaar onafhankelijk België gevierd en werd aan alle dorpen en steden in dit land gevraagd om een linde te planten, graag op een goed zichtbare openbare plaats. In de gemeenteraad van Moorsele wilde men de in 1836 overleden burgemeester Lesaffre, die in 1830 lid was van het Nationaal Congres, huldigen door de nieuwe linde op zijn vroeger graf te planten. Het kerkhof was toch verplaatst naar de begraafplaats van de Caesar Gezellestraat. Maar men wilde ook in de zuiderkerkmuur een zijpoort maken en dus kon daar geen boom geplaatst worden, die zou het buitenstromen van de gelovigen uit de kerk hinderen. Voor Moorsele bleek de beste plaats de oostkant van de kerk te zijn. Nu staat onze linde daar nog steeds te pronken en bij tijden in al zijn weelde lekker naar lindebloesems te geuren. In 2030 wordt zij honderd jaar.

“De Gouden Leeuw”

opende zijn deuren op 27 april 1663, zo staat vermeld in het Registrum Actorum van het Kapittel van Harelbeke. Het café werd opgericht met de toelating van de Heren Kanunniken, in wiens Heerlijkheid het lag. De zaken gingen goed, er wordt in het Landboek van 1724 zelfs een brouwerij bij vermeld. In de tijd dat de Fransen hier de baas waren, veranderde het uithangbord in “Au lion d’or”. In de negentigerjaren werd het gesloopt en kwam een slagerij in de plaats

Verz. L. Vanoverbeke

DE TRAMSTATIE In West-Vlaanderen reed de eerste tram in 1885. De lijn Kortrijk - Bissegem - Gullegem - Moorsele - Ledegem - Dadizele - Geluwe - Wervik werd in 1887 toegekend. Voor Moorsele werd besloten de tramlijn vanaf de Gouden Bank in Gullegem langs de huidige Hondschotestraat naar Moorsele aan te leggen. Eenmaal aan de Rozenstraat gekomen werd een kwartdraai naar links gemaakt en zou de tram door de velden van de boerderij Van Zielegem (nu Michiel Persyn) ons dorp binnenrijden. Er stonden geen huizen in de weg als hij de huidige Caesar-Gezellestraat dwarste. Wat verder werd een stopplaats voorzien. Er werd zelfs een tramhuisje gebouwd en men voorzag heel wat wisselsporen. Van daar kon de tram naar Ledegem en ook verder, zoals voorzien. Maar dat was in 1956 voor de laatste keer. De bussen hebben de tram vervangen. De huidige Secr. Vanmarckelaan kwam in de plaats van dat eerste gedeelte tramweg in Moorsele.

Verz. H. Vanhoutte

VANTOMMES MOLEN De molen die u hier ziet, is niet de molen die hier ooit stond, maar wel een kopie van dergelijk exemplaar. De eerste vermelding die we ervan vonden, dateert van 1815 en vermeldt *eenen Cooren windt molen...* We vermoeden dat hij ook vermeld wordt op een document uit 1790 als Korenwindmolen. In 1815 was de eigenaar Jean Vantomme (molenaar) gehuwd met Constance Gheysens (weduwe met zeven kinderen van Jozef Nuytten). Men werkte met een molenaarsknecht. Na vader Jean Vantomme was het de beurt aan de kinderen Nuytten. Het was nog dezelfde familie molenaars die maalde vóór men de molen in 1890 afbrak. Het molenhuis dat aan de oostkant stond, bleef er tot het in 1992 plaats moest maken voor de garages van het flatgebouw. Het weggetje dat u te voet of met de fiets kunt nemen vanaf de Caesar-Gezellestraat over de Secr. Vanmarckelaan tot aan de Heerweg, heette toen ook *Het Kleine Molenwegelken*.

SAFFERS LINDE Hier stond Saffers Linde ook in de tijd dat herenboer Lesaffre burgemeester was van Moorsele en priester Constant Opsomer, geboren in Moorsele in 1845, de sage vertelde. Hier lag de grote toegangsweg als je van uit Kortrijk of van Ieper naar de boerderij wilde. Je kon er rond de linde wandelen of spelen als je kind was. Ze was de mooiste linde uit de omtrek, fier als een “*piekenaa*s”. En volgens het verhaal hadden de cisterciënzerinnen ze hier geplant toen ze ter wille van het Leiewater naar Wevelgem verhuisden. Dat moet dan een achttal eeuwen geleden zijn. Het verhaal gaat dat iedereen wel de linde overdag gezien had, maar 's avonds of 's nachts zou geen mens hier durven voorbijgaan. Hier woonden heksen, hier zag men flikkerende lichtjes in de boom. Vanaf de 20ste eeuw verkommerde de linde en na de Tweede Wereldoorlog werd ze omgehakt. Ze kreeg een herdenking in de naam van de wijk De Linde die hier vlak voor ligt. Wie het hele verhaal wil lezen kan dat vinden in het tijdschrift *Rond den Heerd*, IIIde jaargang, 1867.

GUIDO GEZELLE EN MOORSELE

Guido Gezelle heeft op zijn tocht vanuit Kortrijk naar de Franse zusters in Moorsele, voor wie hij biechtvader was, een viertal gedichten geschreven. We veronderstellen dat hij de Heerweg door wandelend, deze gedichten uitgedacht heeft.

DE BRIEKMOLEN In 1770 kreeg Jean-Baptist De Clercq een octrooi voor het oprichten van een oliemolen. Het werd een zware houten molen waarvoor hij twee jaren later toelating kreeg om er ook een koppel maalstenen in te brengen. De plaats waar de molen stond werd al in 1625 “*den ouden muelewai*” genoemd. In het Landboek uit 1724 spreekt men nog van “*Den Meulen Couter*”. Op die grond werd dus de Briekmolen gebouwd. De laatste uitbater was Jules Lecoutere. Die zette in 1934 de molenwerking stil. Het malen werd voortgezet, tot in 1982, in een mechanische maalderij aan de overkant van de straat.

*De eerde doomt, de biezen leken
van den vroegen morgenbrand,-
die, in 't oosten opgesteken,
bijt in 't baardig weideland.
Grauw is 't over nacht gevrozen;
over dag, van 's morgens vroeg,
viert en vonkt het zonneblozen
fel, maar nog niet fel genoeg,
om het koele graf te ontsluiten,
waarin 't zaad geborgen ligt,
wachtende, om op nieuw te spruiten,
lente, naar uw zonnlicht.*

(Uit de dichtbundel *Tijdkrans*)
(domen= dampen; baardig = stoppelig
(van de nachtvorst); viert = schittert
vurig; spruiten = opschieten)

BROUWERIJ D'HONDT De brouwerij stond in de Heerweg naast het mooie herenhuis - dat in de volksmond “Brouwer D’hondts” genoemd wordt. De heer D’hondt was eerst brouwer in de brouwerij De Geest in de Ieperstraat en besloot zijn eigen woning en brouwerij te bouwen in de Warandestraat op grond die eigendom van de familie was. De brouwerij werd verwoest door de Duitsers op het einde van de Tweede Wereldoorlog. Er is een tragische gebeurtenis aan verbonden. In de ruïnes van het gebouw was munitie achtergebleven waarmee kinderen speelden. Een stuk munitie ontplofte, de twaalfjarige Antoon Breughe was er het dodelijke slachtoffer van.

HERENHUIS VAN BURGEMEESTER MULIER Louis Johannes Mulier werd geboren in 1843 en overleed in 1927. Hij was smid van beroep. Hij was gemeenteraadslid van 1896 tot 1921, gouvraadslid van 1909 tot 1921 en burgemeester van 1900 tot 1921. Hij was ook lid van de kerkfabriek, voorzitter van de katholieke muziekmaatschappij en voorzitter van de ziekengilde “De Verenigde Werklieden”. Bij het begin van de Eerste Wereldoorlog werd hij samen met de pastoor door de Duitsers gevangen genomen ruw en grof behandeld, met de dood bedreigd en op een kanonaffuit naar Dadizele gevoerd. Na een dag mochten ze naar huis terugkeren. Na zijn overlijden werd zijn huis verkocht. Op de verkoopaffiche werd het aanbevolen als “*Heerenhuis met verandha lust- en bloemhof, tuin en boomgaard*”. De volgende en laatste eigenaar was de familie Vanhauwaert.

Verz. M. Decroubele

WITTEMOLENSTRAAT, 9. Het was een imposant herenhuis dat opgetrokken werd in opdracht van de toenmalige burgemeester-notaris Rigobert Desiré Declercq, waarschijnlijk in 1838. Het was een vrijstaande woning met schildvormig dak, aan de zijkanten aangevuld door een aanbouw met plat dak. Het huis had een gecementeerde en beschilderde gevel met vijf traveeën en twee bouwlagen. De deurtravee evenals de vensteromlijstingen waren decoratief uitgewerkt. De achtergevel was eenvoudig van afwerking. In 2017 moest het plaats maken voor een nieuwe wijk.

WO I – DUIJS VLIIEGVELD MOORSELE – maart 1915 tot mei 1918

Tussen de Wittemolenstraat en de Ieperstraat, nu Ter Gracht en Ter Kassei, was van 1915 tot 1918 een Duits vliegveld gevestigd. Van april tot september 1915 was het de basis van II *Marine Landflieger Abteilung*. In september 1915 werden ze afgelost door de *Feldflieger Abteilung 33*. Beide eenheden hadden als opdracht verkenningsvluchten te maken boven het Ieperse front. Hierbij werden luchtfoto's van het front gemaakt die werden ontwikkeld in de *Fotostelle*, gevestigd in de woning Ieperstraat 104. *Flieger Abteilung 33* werd in november 1917 overgeplaatst naar de regio Cambrai/Fr. Tijdens de Slag om de Kemmelberg in april en mei 1918 was *Flieger Abteilung 221* hier gevestigd. Na hun vertrek werd het vliegveld tot de bevrijding van Moorsele in oktober 1918 door de Ierse 35 Ulster Divisie, enkel nog als oefenterrein voor infanterietroepen gebruikt. Het vliegveld verdween volledig in het voorjaar 1919.

Verz. L. Vanoverbeke

(Verz. W. Verschaeve)

DE OUDE MOLEN, Ballokstraat, 26. Hij wordt in het jaar 1571 reeds vermeld, hij mag dus zijn naam met ere dragen, als men weet dat hij zelfs de Eerste Wereldoorlog heeft meegemaakt. Met absolute zekerheid kunnen we de data 1536-37 aan zijn naam toevoegen. In dat jaar verpachtte François vander Gracht de molen aan Jan van Ronne. Het was een houten staakmolen eerder van het kleine type, met een woonhuis en 1800 roeden erbij. Hij kreeg zijn naam pas toen er in Moorsele een dergelijk type, maar groter exemplaar, gebouwd werd dat de nieuwe molen genoemd werd en later Buysse's molen heette. De molen bleef eeuwen lang voor het meel zorgen voor de Moorselenaren, maar tijden veranderen. In oktober 1918 werd hij door de terugtrekkende Duitsers vernield. Ze kaptten een van de vier teerlingen eruit en de Oude Molen stortte neer.

HOF TER MERRIE De hoeve, gelegen in de Ledegemstraat, 93, lag eeuwen geleden bij een kasteel. Sanderus tekende deze plaat tussen 1641-1644. Hoeve en kasteel werden zelfs al veel vroeger vernoemd. In 1438 pachtte Tristan Joye voor negen jaar een goed te Moorseele, geheten “*Ter Merry*”. In het belastingskohier de XXste Penninck uit 1571 lezen we: “*Boudewijn van der cruuche houdt ende bezit in pachte van Mijn Heere grave van Houdtkercke een goedt ghenamt ter merrije*”. In 1741 bestond het kasteel nog (misschien als ruïne) want verschillende voorwerpen, eigendom van de hoevepachter, stonden nog in het kasteel. In de jaren 1858-1871 werd een straat naar Ledegem getrokken. Een deel van de inrijweg naar de hoeve vanaf de Ieperstraat werd hiervoor gebruikt. Vanaf de hofstede neemt de weg een bocht naar links en loopt naar Ledegem toe. In regentijden ziet men rechts dat de laag gelegen weide vol water staat. Waarschijnlijk was dit een deel van de vroegere brede omwalling van het kasteel.

MILITAIRE VLEGVELD MOORSELE 1938 – 1954

Het vliegveld werd in 1938 officieel in gebruik genomen door de Belgische militaire vliedschool die sedert 1924 was gevestigd op het vliegveld Wevelgem. De genivelerde gras piste meet 670 bij 30 meter en het meest gebruikte lesvliegtuig naar Moorsele was de Avro 504N. De enige accommodatie was een (nu verdwenen) vliegtuigloods. Tijdens de *Blitzkrieg* in mei 1940 werd het veld een viertal dagen gebruikt door de Hurricanes van het Britse Nr. 615 *Auxiliary Airforce Squadron*. Eind mei 1940 bezetten Duitse troepen de gemeente en het vliegveld. Lokale arbeiders werden ingezet om het vliegveld uit te breiden. Van juli tot november 1941 bezette de II *Gruppe* van *Jagdgeschwader* 26 'Schlageter' de basis met hun Messerschmitt bf 109 jachtvliegtuigen. In augustus 1941 werden ze hier uitgerust met de volledig nieuwe Focke Wulf 190, die van hieruit voor het eerst operationeel werd ingezet. Van augustus tot november 1942 bezette de 9de *Staffel* van hetzelfde *Geschwader* de *Flugplatz* Moorsele. Van eind 1942 tot de bevrijding in september 1944 bleef het een uitwijk- en oefenvliegveld voor de op Wevelgem gestationeerde *Luftwaffe* eenheden.

Op 28 oktober 1944 maakte een Britse viermotorige Lancaster bommenwerper van Nr. 635 *Pathfinders Squadron*, een noodlanding op Moorsele. Na herstel kon de bommenwerper op 31 oktober opnieuw opstijgen en keerde veilig naar zijn basis in de UK terug.

In 1946 nam de Belgische Luchtmacht opnieuw de Militaire vliedschool Wevelgem in gebruik. Tot 1954, het wegvallen van de vliedschool, werd op Moorsele gevlogen met de SV4 en Tiger moth lesvliegtuigjes.

Tot op vandaag is Moorsele nog steeds een militair domein. (Verz. L. Vanoverbeke)

(Verz. H. Vanhoutte)

DE WULFSDAMMOLEN De molen stond op de verbindingsweg tussen de Overheulestraat en de Maalstraat. Hij wordt vermeld in de XXste Penninck van 1571 als olie- en graanmolen. Hij was een houten staakmolen. In 1869 werd de molen afgebroken. Hij was minstens 300 jaar oud. Op de foto staat een kopie van dergelijke molen bij de nog bestaande (maar gerenoveerde) huizen.

DE MOLEN BUYSE, Wagenbrugstraat. Hij was een houten staakmolen met twee koppels maalstenen en twee zolders. Baron De Beer van Meulebeke was de eigenaar, wat hij ook was van de Oude Molen in de Ballokstraat. De nieuwe molen was dan ook een uitvergroete kopie van de Oude Molen. De naam van de laatste eigenaars werd ook die van de molen. Hij werd in 1929 afgebroken. De toenmalige eigenaar Remi Buyse kreeg de toelating om een mechanische maalderij op te richten. In 1936 werd op de molensite een huizenrij gebouwd. (Verz. W. Verschaeve)

PRIESTERAIGE – RUSTHUIS Landboek 1724 Moorsele

Ten zuiden van de Heulebeek lag eeuwenlang de Moorseelse pastorie de *priesteraige* genoemd (het omwalde huis in het midden van de tekening uit 1724). De priesteraige stond ca 50 meter verwijderd van de Rozenstraat. Pastoor Vierlinck heeft (tweede helft 18de eeuw) de oude priesteraige vervangen door een prestigieus gebouw dat je op de foto aan de rechterkant ziet staan. Het is, nadat een later benoemde pastoor naar het centrum verhuisde, een rusthuis geworden, dat later eveneens naar het centrum vertrok.

EEN BIJZONDER ANKER – van de abdis van de Guldenberg

Achter het groen in de topgevel van de hoeve Ter Coutere, Secr. Vanmarckelaan 64, kan je het anker zien met kromstaf van de abdis van de Guldenbergabdij. Dat dit anker zich hier bevindt, komt omdat Ter Coutere een hofstede (tegelijkertijd heerlijkheid) van de Guldenbergabdij was. Het anker dateert van de 18de eeuw, zoals de toen vernieuwde gebouwen. Misschien treft men in andere hoeven die de Guldenbergabdij toebehoorden nog dergelijke ankers aan. Maar misschien is dit anker ook een herinnering aan de abdij die hier in 1214 gesticht werd en twee decennia later naar Wevelgem verhuisde. De abdij stond achter de hoeve op een stuk grond dat men "*den hogen lochtync*" noemde.

DE KAPEL AAN TER KASSEI Deze kapel stond op de hoek van de Ieperstraat en de weg die naar Ter Gracht gaat, aan de oostkant van de hofstede Ter Kassei. In de kapel hing een Christusbeeld en stond eveneens een Mariabeeld. Omdat de kapel afgebroken werd, hing het Christusbeeld laatst tegen de oostmuur van de gebouwen van Ter Kassei. Bij de afbraak van deze muur dreigde het vernietigd te worden. Dhr. Michel Bohé heeft het gered en wat meer is, heeft het laten restaureren. Het resultaat leverde een prachtig beeld op dat dateert van meerdere eeuwen terug.

Deze brochure werd samengesteld met de medewerking van:

Lut Vanoverberghe

Willy Coolsaet

Willy Verschaeve

Herman Vanhoutte

Geert Opsomer

Steven Bels

Johan Wybaillie

Dominique Demey

Bronnen:

Verzameling Lothair Vanoverbeke

Verzameling Lut Vanoverberghe

Kerkarchief Moorsele

WEVELGEM
SPREEKT JE AAN

Martha
LOKAAL DIENSTENCENTRUM **MOORSELE**

Een realisatie van:

